

יוסף זוסדי ורזזל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דוסף זרחל" (בהשתתפות כולל "חוני המעל"י)
 העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י"ז סיון התשנ"ב
 ואימני מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

מתפלל

פרשת פרה
התחלת שעון קיץ

שבת כ"ז אדר ב' ה-תשפ"ד
 פרשה: א. א. צו
 ב. חקת
 הפטרה: ויהי דבר ה'

הדלקת נרות - 18:38
צאת השבת - 19:32
ר"ת: 20:16

הדלקת נרות בשבת הבאה 18:43

שמיני	צו
5:08 <	5:18 <
5:15 <	5:25 <
6:24 <	6:32 <
12:45 <	12:47 <
13:17 <	13:18 <
19:06 <	19:01 <

הרשע דאשתקד
 שאלו את רבי נפתלי מרופשיץ, לשם מה מדפיסים בכל שנה הגדות חדשות? ענה להם: משום שהרשע של אשתקד כבר נחשב השנה צדיק גמור, נוכח ירידת הדורות...

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחותי דינה בת רחל ולע"ג חמי"ר שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא החקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"ומתנות לאבינונים"

אנו מוקפים עדיין בניחווחות הפורים, אוכלים את שאריות משלוחי המנות, אזני המן ומעדנים, יינות ומשקאות. ובאזיזה זו, כאשר שמחת פורים עדיין בלבבות, ושירי הפורים עדיין מהדהדים, כדאי להפיק את הלקח ממצוות היום שקיימנו בהידור: "משלוח מנות איש לרעהו, ומתנות לאבינונים".

כדי לעמוד על סוד הדבר, נקדים רעיון נפלא מתורתו של הרב "מי השילוח" זצ"ל. דבריו נסובים על דברי המדרש "לין תכה-ופתי יערים" לין תכה, זה עמלק. ופתי יערים, זה יתרו. וכן הוא אומר: "בענוש לין-יחכם פתי".

כוונת המדרש להסביר את הסמיכות בין מלהמת עמלק לבואו של יתרו אל משה רבינו. הכאתו של עמלק החכימה את יתרו ונרמה לבואו תחת כנפי השכינה.

אבל הרב "מי שילוח" זצ"ל מצא כאן קשר עמוק יותר, בין הכאתו של עמלק להחכמתו ועורמתו של יתרו. מה בין הקדושה לטומאה, מה בין קודש לחול, בין ישראל לעמלק? הרי "זה לעומת זה עשה האלוקים", "שם" יש כל מה שבקדושה. אבל "שם" שוררת הגאווה, ההתנצחות, הרצון להתבלטות, כל אחד אומר "אני אמלוד", כל אחד כורה בור לרעהו: "יתפרדו כל פועלי אוון", "לתאוה יבקש נפרד". ואילו בקדושה - "איש את רעהו יעזור, ולאחיו יאמר: חזק" "כל ישראל חברים". "ואהבת לרעך כמוך - אני ה'", זו הערובה לקדושה, להשראת השכינה.

הרצון להתבלטות, להתנשאות, הרצון להיות במוקד, לקבל הערכה, הוא טבע בסיסי באדם. אבל בני ישראל, בצאתם ממצרים, היו בצילו של האדם הנדול בענקים, של משה רבינו. מי יוכל להרים ראש, להצטיין ולהתייחד, כאשר זיוה של השמש מבהיק ומסנוור? מה עשו, רבו עם משה, עד שזעק "מה אעשה לעם הזה, עוד מעט וסקלונני" - ויבוא עמלק, כשיש ריב, וקטטה, ורצון להתנשאות, עמלק חוגג, שולט.

ליכד משה רבינו את העם, נלחם בעמלק, ויכל לו, כי בהתלבדות, נמוג כוחו של הצורך, ומתנשא ישראל.

"זהב טהור" ד'

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

רבי שמואל מיהר לפתוח את הדלת ונדהם לראות מולו זקן מאיר פנים שדמותו כדמות מלאך צבאות. פניו של הזקן האירו באור יקרות, והוא לחש לרבי שמואל: דע לך כי אנכי התנא רבי אליעזר בן הורקנוס, בקרוב יולד בנך אשר עתיד להאיר את העולם כולו באור תורתו, ולפיכך אבקשך שתקרא את שם בנך על שמי ובכך תשכון בו ניצוץ נשמתו. שמר רבי שמואל די אבילה את הדברים, וכשראה שבשעת לידתו נתמלא כל הבית כולו אורה, הבין שהחיווין התקיים ויקיים את דברי הזקן לקרוא לבנו "אליעזר" על שמו.

לא איחר הערבי מלעשות כעצת ידידו. הגיע אל ביתו של החכם היהודי, רבי אליעזר די אבילה, ויספר לו את כל אשר קרהו. הרב האזין לו בקשב רב ומשראה כי ניכרים דברי אמת הודיע לו שיחזור אליו בעוד שלשה ימים.

תיכף ומיד שלח רבי אליעזר די אבילה את שמש בית הדין להזמין אליו את הסוחר היהודי ליום המחרת, בחצות היום בדיוק. בד בבד הזמין אליו רבי אליעזר די אבילה, בחשאיות גמורה, שלשה סופרים מומחים ויבקש מהם להגיע אל ביתו כמחצית השעה לפני הזמן בו הזמין אליו את הסוחר. כשהגיעו הסופרים אל ביתו של רבי אליעזר די אבילה, הורה להם הרב שיישבו באחד החדרים הסמוכים כשהם שומרים על שקט מוחלט. עליהם, אמר הרב, להאזין היטב לכל אשר ידבר הרב עם הסוחר שתיכף יכנס לכאן ולרשום מילה במילה ככל אשר הוא אומר.

בשעה היעודה של חצות היום הגיע הסוחר היהודי לביתו של רבי אליעזר די אבילה. הרב כיבדו בכבוד גדול. ציווה להגיש לפניו קערה עם פירות ועוגיות, ואף למזוג לו כוס קפה. נחה דעתו של היהודי בראותו כי הרב מאיר לו פנים והיה משיב לרב בניחותא על שלל השאלות ששאלו.

אחרי ששוחחו על ענייני יהדות מרוקו ועל שאר הדברים המתרגשים ובאים לעולם, אמר הרב כאילו בעקיפין: הנה שמעתי שהצלחת לקחת מערבי אחד סכום ענק של ארבעים אלף דינרים. אין ספק שעשית מעשה יפה וראוי. היהודי התרגש מאוד לשמוע שמעשה הנבלה שלו הוא מעשה יפה ונכון, שאל את הרב: ילמדנו רבינו האם בשל מה שעשיתי יש לי חלק בעולם הבא? נענה רבי אליעזר די אבילה ואמר: בוודאי ובוודאי, אשריך ואשרי חלקך. נאנח היהודי ואמר: אם כך, חבל מאוד שכל מה שלקחתי היה רק סכום של עשרים אלף דינרי זהב ולא יותר, אילו הייתי חכם יותר לוקח ממנו סכום גדול יותר, והרי הם מהדברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא...

לקראת סיום השיחה אמר הרב ליהודי כי חובה עליו לחלק סכום כסף נאה לעניים. היהודי, עדיין נרגש מהדברים ששמע, הוציא את ארנקו ושלשל לידי הרב סכום גדול לצרכי צדקה.

הודעות מרכז "Ani for son" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

ערך זכר מחצית השקל לתאריך א' אדר ב' (11.3.24)

ללא מע"מ 28 ₪ כולל מע"מ 33 ₪

תרומת מחצית השקל לשיבת חוני או אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

תמונה: אריאל גולדברג

הלכות ליל שבת

הלכות השכרת והשאלת כלים לגוי לשבת
ודיני שביתת בהמה
ודיני מכירת עסקים העובדים בשבת לגוי
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

הפקרת בהמתו הנמצאת ברשות הגוי בשבת

כפ. אם השכיר בהמתו לגוי והתנה עמו שיחזירנה לו קודם השבת, ולא החזירה הגוי, שצריך להפקיר הבהמה כדי להנצל מאיסור שביתת בהמתו, אין צריך שיפקירנה לצמיתות, ודי בכך שיאמר שמפקיר הבהמה ליום השבת בלבד, או לכל זמן שיעשה בה הגוי מלאכה בשבת, ואפילו אם אינו אומר כן בפירוש, מסתמא דעתו על כך שאינו מפקירה אלא לשבת או לכל זמן שיעשה בה הגוי מלאכה בשבת.

אולם צריך שיגמור בדעתו שמפקיר הבהמה לשבת לגמרי, אבל אם אינו מפקיר הבהמה לגמרי לדעת רבים מהפוסקים הרי הוא עובר על איסור מן התורה של שביתת בהמתו. ומכל מקום אין אדם אחר יכול לזכות בה, שהרי בשבת נמצאת הבהמה ברשות הגוי, ולא יניח לאיש אחר לקחתה ממנו, ואחר השבת ממילא חוזרת הבהמה לרשות הבעלים היהודי, שהרי לא הפקירה אלא לשבת.

הפקרת שאר עסקים העובדים בשבת

ל. לפי מה שנתבאר לעיל בסעיפים הקודמים, שאם השכיר או השאל בהמה לגוי, והתנה עמו שיחזירנה לו קודם השבת, ולא החזירה הגוי, יפקיר הבהמה כדי שלא יעבור על שביתת בהמתו, יש ללמוד שמי שיש לו בית חרושת או שאר מיני עסקים, ורוצה להפעילם על ידי גוי, על ידי שיפקיר העסקים מערב שבת, אסור לו לעשות כן, שהרי לא התירו להפקיר הבהמה אלא כשהתנה עם הגוי שיחזירנה קודם השבת ולא החזירה, אבל לכתחלה לא התירו להשכיר או להשאל הבהמה לגוי על דעת שיפקירנה קודם השבת, ובאיסור אמירה לגוי יש לאסור בזה מעוד כמה טעמים.

"זאת תורת העולה... כל הלילה"

שהזמן הטוב ביותר ללמוד תורה הוא הלילה זאת תורת העולה כל הלילה ומכיון שהלמוד בלילה מחייב התחזקות והתלהבות שלא ילמוד מתוך עצלות של שינה לכך נאמר על מוקדה על המזבח שתהיה אש יוקדת בקרבו בלימוד התורה ושלא יתרשל.

"ושמו אצל המזבח"

הקורבנות נקראים אשה והתורה נקראת אש שנא' הלא "כה דברי כאש", וכן "מימנו אש דת למו", דת למו אותיות תלמוד. הקורבנות נקראים לחם, את קורבני לחמי והתורה נקראת לחם לכו לחמו בלחמי כשם שאי אפשר לעולם בלא לחם כך אי אפשר לעולם בלא תורה.

"זאת התורה לעולה למזבח"

בשעה שצוה הקב"ה את ישראל על מצות הקורבנות, באו אומות העולם אצל בלעם וטענו לפניו מפני מה אין הקב"ה מצוה גם לנו על הקורבנות לכפר עלינו מפני חטאותינו, אמר להם שוטים שבעולם ישראל שקבלו את התורה ניתנו להם קרבנות אתם שלא קיבלתם את התורה מנין לכם קורבנות.

"קרבנות"

אמרו רז"ל שקריאת הקרבנות חשוב מאוד לפני המקום ומעלה עליהם כאלו נבנה מקדש בימיהם וכאלו הקריבו כל הקרבנות וכן בזהר הק' אמרו שאילו היו יודעים כמה גבוהה מעשה הקטורת לפני הקב"ה היו לוקחים כל מילה ממנה ועושים ממנה עטרה לראשהם ככתר זהב וכן ידוע שמבטל מיתות ומציל מדינים ועושה נחת רוח ליוצרו.

"התפילה במקום הקרבנות"

חוק חקק הקב"ה שאי אפשר לקבל כלום ללא תפילה, ותכלית התפילה להשריש אמונה בקרבנו שהשם יתברך הוא כל יכול ולהראות השגחתו ולהדק הקשר לברואיו,

היא כלי אומנותם של ישראל, ומשנה אפילו טבע ומזל, והמתמיד בה מאריך ימים והיא מתקוני התשובה המועילים ביותר, וסגולת כח התפילה להתקבל אפילו מרשע כשהיא נאמרת באמת ובשלמות, וגורמת להמשכת השפע, והיא העצה הרוחנית להינצל מיצר הרע.

"צו את אהרן ואת בניו"

אין צו אלא זירוז מיד ולדורות א"ר ר' שמעון ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס כיון שאין הכהנים נהנים מן העולה אלא מעורה ורק לכהן המקריב, והעולה מכפר על הרהור הלב. ומעשה בר' יוחנן שאבד לו כיס מעות ובקשו ממנו שיאמר דברי תורה, ולא ידע שאלו אותו וכי מפני שאבד ארנקך אבדה גם דעתך אמר להם שהדעה תלויה בלב והלב תלוי בכיס גם כאן היות ויש לכהן חסרון כיס עלול לאבד המצוה לכן בא הכתוב בתורת צו דהיינו זירוז.

"זאת תורת העולה"

למה נקרא שמה עולה? שהיא עליונה מכל הקורבנות, העולה היא העולה תדע מי שהיה מביא חטאת, הכהן נוטלה, וכך מנחה וזבח השלמים לבעליהן האשם לכהן אבל העולה אין בריה טועם ממנה אלא כולה עולה לקב"ה שהוא עליון לכן נקרא שמה עולה.

"על המזבח היא העולה כל הלילה עד הבוקר" על מה העולה מכפרת? על ביטול מצות עשה. והנה, חז"ל אמרו שיש רמ"ח מצוות עשה, ומצות הקרבת העולה מכללן. אם כן, נמצא שהעולה מכפרת על רמ"ז המצוות הנותרות.

וכתב הגאון רבי רחמים חי חויתה הכהן וצ"ל מגרבה, שיש לכך רמז בפסוקנו: סופי תיבות של "המזבח כל הלילה עד הבוקר", בגימטריה רמז. והרי זה כאילו נאמר: היא העולה - על רמ"ז המצוות.

פנע רע

בעל בית, שהשכיר דירה לשבן, היה טובע מדי חודש את שכר הדירה, כשהוא נושה ורוחק בלי חמלה. פעם אמר בעל הבית לשבן:

בוא ואוכיח לך, שקיימים רק שבנים רעים, ואילו בעל בית רע אין בנמצא. שהרי אנו אומרים מדי בוקר בתפילה: שתצילנו היום ובכל יום... משבן רע, אבל מבעל בית רע לא נאמר.

היידך השבן והשיב:

טעות היא בדרך הרי אנו אומרים באותה תפילה גם ומפנע רע, ובלום יש לך פנע רע יותר מבעל בית היורד לחיי השבן שלו?